

CLEMENS WISSE

Onrust op
Oud Woudenborgh

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK
DEVENTER

Colofon

**Copyright © 2019 voor deze uitgave
Grote Letter Bibliotheek, Deventer**

Opmaak Nyvonco, Heerhugowaard

ISBN 9789036438827

NUR 344

Gedrukt op papier met FSC-certificaat

**Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt op welke wijze dan ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van
Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek,
Postbus 583, 7400 AN Deventer**

**Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met
Uitgeverij Z&K in Utrecht, onderdeel van VBK Media
Copyright © 2019 Uitgeverij Zomer & Keuning**

Alle rechten voorbehouden

**Voor meer informatie of bestellen
www.boekenmetgroteletters.nl**

1

De bewoners van hoeve Woudzicht liggen al in de beslotenheid van de bedstee als in hotel-restaurant Oud Woudenborgh nog enkele gasten genieten van het exclusieve nagerecht. De boer, Cor Hesman, slaapt al maar zijn vrouw Sjaantje kan de slaap niet vatten. Deels is dat te wijten aan het gesnurk van Cor, maar de voornaamste reden ervan is toch dat zij zich zorgen maakt om haar twee kinderen. ‘Wie hoog stijgt kan diep vallen’ is een oude wijsheid en daar moet ze aan denken. Haar zoon Tom is adjunct-directeur van het deftige bankiershuis Van Schingen Overgouw en haar dochter Liesje is de spil waar alles om draait op Oud Woudenborgh, de chique buitenplaats die eeuwenlang bewoond werd door de familie Van Schingen Overgouw. Nu is de buitenplaats omgebouwd tot zeer exclusief hotel-restaurant, waar Gerard en Liesje Ophof restaurateurs zijn. Sjaantje is bang dat haar beide kinderen zich over de kop werken. Altijd maar druk, druk en nog eens druk en zelden tijd om zich om de familie te bekommeren. De keren die zij op Woudzicht komen zijn op één hand te tellen.

Ze gaat op haar andere zij liggen en door die

beweging gaat het gesnurk van Cor over in een soort geknor en hij mompelt iets in zijn slaap. Ze vangt het woord 'roodbonte' op en weet dan dat haar man zelfs in zijn slaap nog bezig is met een van hun jonge koeien die erg hoest. Zij maakt zich zorgen om de kinderen en ligt wakker en hij maakt zich zorgen om een koe, maar slaapt toch door. Een kundige boer en een lieve man is Cor Hesman. Al bijna veertig jaar is zij met hem getrouwd en ze heeft er nog geen dag spijt van gehad. Zij had al een zoontje toen ze met Cor trouwde. Lang heeft ze voor hem geheim gehouden wie de vader van Tommie is, maar toen de gelijkenis met leden van de bankiersfamilie Van Schingen Overgouw overduidelijk werd, kwam de waarheid boven. Toen zij als zeventienjarig meisje op de deftige buitenplaats Oud Woudenborgh diende, kon zij de verleidingen van zoon Govert van Schingen Overgouw niet weerstaan met de geboorte van Tommie als gevolg. Govert raakte zwaar gewond bij een brand in zijn studentenhuus en overleed kort na de geboorte van Tommie.

Eigenlijk was Tom voorbestemd boerenknecht te worden, maar dat was de rijke familie Van Schingen Overgouw toch een doorn in het oog. Tom kreeg de kans om door te leren

en studeerde uiteindelijk cum laude af aan de Rijkslandbouwschool in Wageningen, waar hij ook zijn latere vrouw Marleentje van Serooskerke ontmoette.

Terwijl Sjaantje klaarwakker ligt malen die oude gebeurtenissen door haar hoofd. Zorgen heeft ze gekend, maar ook veel geluk. Een hoogtepunt was, enkele jaren na haar trouwen met Cor, de geboorte van dochter Liesje. Een lief en aanhankelijk kind, maar ook een bijdehandje. Dat bleek vooral later toen zij getrouwd was met Gerard Ophof, de zoon van caféhouder Bram Ophof. Eerst al werd het café uitgebreid met een restaurant, waarop, kort na de oorlog van '14-'18, een verdieping met hotelkamers verrees. Maar na een aantal jaren was Liesje weer aan een nieuwe uitdaging toe. Toen de laatste bewoners, Maurits van Schingen Overgouw en diens vrouw Adeline, Oud Wou-denborgh verruilden voor een moderne villa met meer licht, zag Liesje haar kans schoon. Zij huurde de deftige buitenplaats en liet deze ombouwen tot zeer exclusief hotel-restaurant, waar alleen de 'upper ten' met een goedgevulde beurs de prijzen kunnen betalen. Gijs Wijs, dé kletsmajoor van het dorp, weet er alles van en zegt: 'Voor de praais van één keer warm ete

in die dure tent ken een arrebaaier een week krom legge.’ Gijs is gewend nogal te overdrijven, maar deze keer beseft hij toch niet dat hij de werkelijkheid dicht benadert of misschien zelfs onderschat. Het zijn beroerde tijden en in het gemiddelde arbeidersgezin is schraalhans keukenmeester en deze vormt een schril contrast met de chef-kok Jules Dubois van Oud Woudenborgh, die zijn gasten de meest exquisite gerechten voorzet.

‘Jullie veertigjarig huwelijksfeest zullen we in Oud Woudenborgh vieren met een vorstelijk diner,’ heeft Liesje geopperd, maar Sjaantje heeft niet zo enthousiast op het voorstel van haar dochter gereageerd. Zij is zuinig opgevoed en hoewel ze niet meer armlastig zijn, is iedere vorm van overdaad haar een gruwel.

‘Gun de kinderen toch het plezier ons een keertje te verwennen,’ heeft Cor gezegd en Sjaantje heeft zich voorgenomen zich er niet tegen te verzetten, maar als ze de armoe om zich heen ziet, heeft ze er toch moeite mee.

‘Kom je eruit of blijf je liever nog even liggen?’ vraagt Cor Hesman die morgen aan zijn vrouw. ‘Je lag nog vast te slapen toen de wekker afliep; heb je weer liggen piekeren vannacht?’

Cor weet dat zijn vrouw zich zorgen maakt om de kinderen, maar hij vindt dat die oud en wijs genoeg zijn om zelf uit te maken hoe zij hun leven inrichten. Hoewel Tom zijn eigen zoon niet is, beschouwt hij hem wel als zodanig en hij is er trots op dat die knaap het zover geschopt heeft. In zijn dochter Liesje herkent hij veel van zichzelf. Zij is meegaand en vriendelijk, maar ze zet wel alles naar haar hand. Wat Sjaantje ziet als gevaarlijk hoge werkdruk is voor Liesje waarschijnlijk juist de uitdaging die zij zoekt. Als hij hoort hoe zij met hoogwaardigheidsbekleders in het restaurant omgaat, moet hij trots glimlachen. Ze heeft zelfs een cursus Engels gevolgd om buitenlandse gasten te woord te kunnen staan. Zijn schoonzoon, Gerard Ophof, vindt hij een bovenstebeste kerel, maar zonder Liesje zou het exclusieve hotel-restaurant Oud Woudenborgh niet draaien. Gerard lijkt een beetje op zijn vader, de caféhouder Bram Ophof. Een gemoedelijke man, maar geen ondernemer met veel initiatief.

‘Ach, als ik even wakker lig spookt er van alles door mijn hoofd,’ reageert Sjaantje op de vraag van haar man, maar ze geeft ook te kennen dat ze er maar liever uit komt. ‘Als ik blijf liggen

heb jij straks geen ontbijt en dat wil ik niet op mijn geweten hebben.’ Ze lacht alweer als Cor haar uit de bedstee helpt en laat toe dat hij even zijn armen om haar heen slaat en haar tegen zich aan drukt.

‘Je moet een beetje aan jezelf denken,’ zegt hij vermanend. ‘Jij denkt altijd aan anderen terwijl je zelf ook niet helemaal fit bent. Je mag best nog wat blijven rusten, die paar boterhammen kan ik zelf ook wel smeren.’ Er spreekt zorg en liefde uit de woorden van Cor en daar is Sjaantje blij om, maar ze blijft erbij dat ze liever opstaat.

‘Jij lag in je slaap ook te mompelen,’ herinnert zij zich. ‘En ik ving het woord ‘roodbonte’ op. Jij maakt je zeker zorgen om die koe, is het niet?’

‘Ja, ik ben er niet gerust op.’

‘Zou je de veearts er niet bij halen? De roodbonte is een jonge koe en het zou zonde zijn haar te verliezen.’ Na jaren van zorgen en tegenslagen zijn zij erin geslaagd een gezonde veestapel op te bouwen en dat moet zo blijven.

‘De veearts kost geld en de oude Daalderop is ziek. Dokter Vroom neemt hier in het dorp waar, maar ik heb gehoord dat hij vaak een jonge afgestudeerde veearts stuurt. Het is Ar-

jan Bolting, zoon van Ko Bolting, de vroegere knecht van Hein Velders. Ik heb het niet zo op die jonge snuiters.'

'Als die jongen nou afgestudeerd is, Cor, dan weet hij toch ook alles.'

'Veel theorie, Sjaantje! Ik geef de voorkeur aan Daalderop of Vroom. Die komen al jaren bij de boeren en zien in één oogopslag wat er aan de hand is.'

Als die middag Arjan Bolting op Woudzich komt, komt ook hij snel tot zijn diagnose. 'Dat beest heeft last van longwormen, Hesman,' zegt de jonge veearts. Hij heeft de ervaring dat vooral de wat oudere boeren argwanend zijn. Vele malen komt het voor dat de boer vraagt of 'de veearts' geen tijd heeft. Ze geven daarmee zonder het uit te spreken te kennen dat ze hem nog niet voor vol aanzien.

'En wat gaan we daaraan doen?' vraagt Cor. Hij is wel wat onder de indruk van de snelle diagnose door de jonge Bolting.

'Om herinfectie tegen te gaan is opstallen het beste, Hesman,' reageert Arjan en hij geeft Cor een hand ten teken dat zijn visite beëindigd is. Voor een bakkie thee heeft de jonge veearts geen tijd, want door de ziekte van dokter Daalderop is het razend druk in de praktijk.

‘Dokter Vroom moet het rustig aan doen, dus krijg ik nu al een dubbele praktijk voor mijn kiezen,’ verklaart hij zijn weigering.

Terug aan de thee in de huiskamer, waar ook knecht Bas Korenaar aanzit, moet Cor toegeven dat die jonge veearts er toch wel kijk op heeft. ‘En het is nog een aardige knul ook,’ voegt hij eraan toe.

‘Ik zei het toch al,’ reageert Sjaantje. ‘Misschien is die knul wel beter dan die twee oude veeartsen bij elkaar!’

Cor moet lachen om de uitspraak van Sjaantje. ‘De schat aan ervaring van die twee oude heren moet je niet onderschatten, vrouw,’ is zijn mening.

Bas knikt en vindt dat ervaring veel waard is, maar hij gaat toch ook een eind met Sjaantje mee. ‘De wetenschap staat niet stil en misschien zijn er nu moderne geneeswijzen waar die twee oude veeartsen geen weet van hebben.’

‘Daar kan ik je geen ongelijk in geven, Bas,’ zegt Cor. ‘Maar ken jij die jonge Bolting?’

‘Nee, ik ken hem niet, maar ik heb wel het een en ander over hem gehoord. Mijn broer heeft een poosje bij Gijs Waver op ‘Sursum Corda’ gewerkt en daar is die Arjan Bolting